

Gasafnemer blijft melkkoe voor overheid

Een tariefdaling van tientallen procenten. Dat was de inzet van VEMW in de tweede rechtszaak voor het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBb) over de landelijke gastransporttarieven. Deze tarieven zijn onder andere gebaseerd op de waarde van het gastransportsysteem en het redelijk rendement. De NMa stelt de tarieven vast. Volgens VEMW hanteert de NMa hier verkeerde cijfers voor: de waarde van de gastransportnetten wordt veel te hoog ingeschat: een gasnetwerk van 30-40 jaar oud hoort niet als nieuw in de boeken te staan. De kosten voor het gebruik en financiering van het netwerk zijn daardoor veel te hoog. Er worden kosten in de tarieven meegenomen die er niet in thuis horen. Gasverbruikers betaalden vanaf 2006 zeker € 2 miljard teveel voor hun gas, omdat de NMa de te hoge tarieven van Gasunie legitimeert. Dat geld wordt door de enige aandeelhouder, de Nederlandse Staat, middels een dividend van circa € 300 miljoen per jaar afgeroomd.

VEMW baseert zich in haar verweer op Europese regels, in het bijzonder de Verordening van de Europese Commissie over voorwaarden voor toegang tot gastransmissienetten. Kern van de vraag is in hoeverre afnemers adequaat zijn beschermd tegen onredelijke tarieven van netbeheerders, die als monopolist niet gedisciplineerd worden door concurrentie. De Verordening zou deze bescherming moeten bieden, door te bepalen dat de tarieven gebaseerd moeten zijn op de werkelijke efficiënte kosten vermeerderd met een redelijk rendement voor de investeerder.

Het CBb oordeelde echter keihard: alle VEMW-bezwaren werden van tafel geveegd zonder goed onderbouwd in te gaan op de Europees-rechtelijke gronden die VEMW in haar beroep naar voren bracht.

Toezichthouder NMa krijgt vrijwel carte blanche om de Europese Verordening toe te passen. De NMa mag de tarieven mede baseren op "redelijke verwachtingen van aandeelhouder en investeerder"; lees: de Staat. Het CBb laat hiermee het belang van de Staat als eigenaar van de netwerken prevaleren boven dat van de netgebruikers.

De vraag kan gesteld worden wat de consequenties zijn voor de rechtsbescherming van gebruikers en of het CBb als rechtsinstrument hierin nog wel functioneert. Dit zijn zulke cruciale belangen voor afnemers dat wat VEMW betreft de discussie doorgaat. Ook ontwikkelt de Europese Commissie intussen uniforme regels voor tarieven voor gastrans-

port. Deze zijn, net als het bestreden besluit, gebaseerd op de Europese Verordening, inclusief de bepaling dat tarieven gebaseerd moeten zijn op de werkelijke kosten gemaakt door een efficiënt bedrijf. De discussie over de hoogte en de rechtmatigheid van de gastransporttarieven is dus nog niet afgesloten. Tot die tijd is de Staat spekkoper en blijven gasafnemers de melkkoe.

Voor het VEMW-persbericht van 8 november 2012 over de uitspraak van de CBb-rechter ga naar www.vemw.nl en klik op 'actueel'.

Voor meer achtergrondinformatie over het (drie)dubbel betalen voor de afgeschreven gasinfrastructuur zie het VEMW Journaal 1-maart 2012 'Gasunie in zwaar weer'.

